

Minning (eftir barn) II

(Að heiman til friðar)

Ísólfur Pálsson

Ísólfur Pálsson, 1913

Páll Ísólfsson breytti 1943

Sostenuto

1. Að heim - an til frið - ar og ljós - ann - a land - a á ljós - vængj - um

kvöld - roð - ans barst - u frá mér, nú dvel - urðu' á blá - stjörn - u

hinnt fyr - ir hand - an í húm - in - u sé ég þar geisl - ann hjá þér.

MINNING (eftir barn) II

Að heiman til friðar og ljósanna landa
 á ljósvængjum kvöldroðans barstu frá mér,
 nú dvelurðu' á blástjörnu hinnst fyrir handan
 í húminu sé ég þar geislann hjá þér.

Ó ef að þú vissir, hve saknaði' ég sáran
 er sá ég þig horfna mín ástvinan kær,
 þó finnst mér er líður hjá ljósvakabáran
 að leynistu með henni' og sért mér þá nær.

Til ljósanna björtu á landinu góða
 þinn liðinn er andi, svo ertu mér fjær
 og enginn þar skyggir nú skuggi nér móða
 er skín við þér ljóssins og friðarins blær.